

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése Ide küldendő az előfizetési díjak nyilvántartás és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztős szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor
Fél évre 4 kor
Negyed évre 2 kor
Egyes szám ára 20 fil.

Hirdetések elfogadhatnák:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben Schalek H., Dukas M., Oppelik A. «Altalanos Tudósító» hirdetési oszt. Bécs Budapest.

Nyilvántartási szám 20 01.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hiv. közlönye

Nemzeti nevelés.

Az alkotások sorozatában nem mindig az a legnagyobb, amely dicséret után kiáll, a mi önkénytelen hívja ki a dicséretet, elismerést és lelkesedést. A díszes épületek ormán az oramentika az, a mi meg kap, a képzőművészet mesterkedése, a mi lebilincsel, de valójában a dicséret mégis azokat az apró becsületes semmit mondó téglácskákat illeti, a melyekre ránehezedik minden, még a vakolat is, a mi elrejti a szem elől.

A magyar nemzeti állam kialakulásában is lesznek biztosan hatások után kiállt megkapó dolgok valamikor. De ott még ma nem tartunk. Csak a becsületes téglákat látjuk, a miket most rakogtat egymás fölé a kultusz miniszter, a ki bizonyosan nem fog el feledkezni majd, ha rákerül a sors a külső oramentikáról. Nemzeti nevelésünk, a mely kell hogy alapja legyen nemzeti politikáinknak, most van kialakulóban. Századok súlyos mulasztásai, tévelygésai törnek itt meg s rakodik le helyettük egy egészen más világ. Sokat haladtunk rövid idő alatt, de megis, mintha igazán csak most kezdenénk a munkához. Mintha csak most vennénk észre, hogy ahhoz, hogy magyarok legyünk, először magyarokká kell lennünk. Mert eddig nem voltunk azok s legalább nem az állam jóvoltából. Valami zür-zavar szerű kaosz volt az, a mivel utnak eresztettek bennünket az

iskolából, abba a másik iskolába, a minek élet a neve. Meglőntek, kicsiszoltak bennünket a tudományokra, de soha sem az életre s még inkább nem a magyar életre. Ez csak most kezdődik. A nemzeti nevelés utat tört magának a sok mindenfélelegesen s most már hivatalosan is befordult nevelésügyünk nemzeti jellegébe.

Igazán nemzetivé csak akkor lesz nevelésügyünk, ha leszürödik az első generációra ragadt hatás, ha ez életben is realizálódik az iskolákban nyert impressióink és gyökereket ver az iskolán kívül is az ott elvetett csira. Mondják: az élet sok mindent letöröl rólunk s még többet ad helyette a magyából. A mi mindennapi életünk bizony éppen nem jellegzetes s még inkább nem nemzeti. Az következnek tehát ebből, hogy az iskola hatását elnyomja majd a mindennapi élet, kiöli a csirát, amit onnan magunkkal hozunk. Csak hogy ezt az igazságot meg is fordíthatjuk. A társadalom képe olyan, mint a minővé a nevelés teszi. A kultúra vetkőztette ki az emberiségeket eredeti voltukból. Átugorta, átídomította a maga képére. A gyermekkor benyomásait, érzelmét nem is nyomja el soha az élet, legfeljebb elcsitítja, elaltatja. A társadalom képe olyan, mint a minővé tagjait neveljük. Ha nemzeti lesz a nevelés, nemzeti lesz a társadalom képe, a mely lassan bár, de mindig oda alakul, a hogy a nevelés irányítja. A lateiner világnak a latin nevelés adta meg a sajátosságait, a mai

kozmetopolitáskodó világunk is csak az iskolákra vezethető vissza.

Mennyivel másforma volna mai társadalmunk képe, ha ott kezdtük volna, a hol ma folytatni akarjuk. Valamikor azonban nagy dolognak tetszelt magyar társadalmat teremteni s mindenki azt hitte, hogy a mi magyar nem lehet más, csak nemzeti. Pedig a sok idegen hatás nem csak a kölső képben, de még nyelvünkben is ott hagyta bélyegét, a minek a kigyomlálása maga is elég munkába és időbe fog kerülni.

Egy nemzet öntudatos fejlődése csak akkor figyelemre méltó, ha önmagából, nemzeti jellegéből tud meríteni vagy olyan nemzeti forrásokat teremteni, a mi kutféjévé válhat szellemi életének. Minden más élet csak vegetáció, a kultúra nagy asztaláról lehullott morzsák szedegetése. A legmagasabb kultúra is értéktelen, ha ugyanazt megatáljuk más nemzetnél is, ha nincs egyéni sajátossága, a mi rányomja a bélyeget s hirdeti, hogy a miénk.

Ezért érdemlik meg a legnagyobb dicséretet azok az intézkedések, a melyekből a kultusz miniszter most beakarja vezetni a nemzeti nevelés ügyét. Az épület kialakulásától még messze vagyunk, de hiszen remek a tetőzete már teljesen a miénk lesz az alap teremt meg önmagából, mint a hogy dicsérete is benne van önmagába.

TÁRCZA.

Adrienne.

— Irta: Keresznyi Miklós. —

Adrienne otthon ült kis szobájába, melybe leánykori szobájának butorait állították.

A széls kékzárnyu szekrény, a kis asztalka, a melyen neves költők művei feküdtek, a sok kép és legyező a falon mind arra figyelmeztettek, hogy leány szobájában vagyunk. Csak az a kis bébé, ki a kocsiiban szunnyadozik, czáfolta meg ezt a véleményt.

Ebbe a szobába menekült vissza Adrienne mindig, ha bánat érte. Elővette apró tárgyait, melyeknek, mindegyike leánykorának egy-egy kedves emlékeiről beszélt. Ha ezekkel foglalkozott, felmerült előtte örömteljes múltja és elfelejtette vigasztalan jelenét. Vigaszt talált e szobában, szüksége is volt rá.

Ha egyedül volt gyermekével, kisírhatta magát, hiszen olyan jól esik ez a fájó szívnek és lelke mintha megkönnyebbült volna, ha elpanaszolhatta baját a kis bébének, a ki belekapaszkodott kis kacsóival anyja dus, sötét hajfürtjeibe. Másnak ugysem mondhatta el bánatát, mert nem volt a ki megértette volna, vagy ha megértette volna is, nem volt szabad tudnia. Miért szerezzen másnak is bánatot? Nem elég-e, ha ő viseli.

Nem mutatta a világnak, mi rágódik a szívében. A világ előtt még mindig a régi barátságos Adrienne volt, kivel tisztelettel beszéltek még a város legnagyobb gavallérai is, a nők pedig hiába

várták, hogy végre e büszke asszonyt is pirulni lássák.

Várták, mert biztosra vették, hogy e szép asszony nem nézheti közönnnyel, mint bolondul férje a kaczer asszony, Balla Irén után.

Balla Irén és ő leány korukban barátok voltak, a mig mindketten bele nem szerettek a szép, de kissé léha György Sándorba.

György Adrienne vette feleségül, Balla Irén pedig elkeseredésében nől ment az öreg erdőtanácsoshoz és most mintha bosszút akarna állani, kaczerkodik férjével, a ki fiatal korának könnyelműségével keresi az alkalmat, hogy az asszony közelében lehessen. Balla Irén pedig segítségére jön, mintha örülne Adrienne boldogságának romlásán.

De Adrienne megőrizte nyugodtságát és szívőbe zárja bánatát. Tudja, hogy kiváncsian várják, mikor hajlik meg már büszke feje? De hiába keresik rajta a bánat, a szégyen legkisebb jelet!

Ha találkozik ismerőseivel, nyugodtan türi el kérdéseiket:

— Hogy van? Kedves férje mit csinál?

Látja, mint lesik gnyos szavaik hatását, de bármiként is fáj ez neki, tiszta lelkeinek tudatában egy arcizma sem rándul meg és nyugodtan felel:

— Köszönöm, jól vagyok.

Elmereng múltján és jelenén, szeméi könnyekben usznak. Halk kopogást hall a szomszédos szoba ajtaján. Hamar kidörzsöli szeméit és bele néz még a tükörbe mielőtt, kimegy, nem látszik-e meg rajta, hogy sirt.

A törvényszéki bíró neje volt. Gyors beszédű, élénk szemű asszony, ki rendszerint az egész város dolgait ismerte.

— Tudod kedvesem, hogy Buziáson voltam?

Nagyszerű kis fürdőhely. Férjeddél is találkoztam tegnap.

Adrienne hallgat egy pillanatig. Alig tudja felindulását elpalástolni, úgy fájnak neki e szavak.

— Férje azt mondta, hogy Temesvárra megy és most Buziáson van, a hol Balla Irén fürdőzik. A biróné várja, mit mond Adrienne e szavakra.

Tudja, hogy György felesége tudta nélkül ment el Buziásra, de Adrienne nem árulja el, mily izgatottság vett erőt rajta.

— Tudom, hogy ott van. Tegnapelőtt ment el, felel és tovább beszélgetnek.

Egy kocsi állott meg a ház előtt. György Sándor hazajött. Belép a szobába, de elpirul, mikor látja a birónét. Kissé zavarosban van, végre észbe jut, hogy köszönni is kell.

— Jó napot, nagyságos asszonyom.

— Jó napot. Hogy mulatott Buziáson?

Az ügyvéd még jobban elpirul és szórakozottan vesz részt a társalgásban. Midőn a biróné be fejezte látogatását, Adrienne kikísérte az előszobába. György pedig a bűnös lélelmével várta, mit fog Adrienne mondani, miután megtudta fullentését.

Utána elgondolkodott, hogy mit mondjon ki fogásul? Adrienne visszajön a szobába és nyugodtan kérdezi:

— Adjak tán valami enni valót?

A város szalonjaiban a nők, a kávéházakban a férfiak beszélgettek György Sándorról. Az öreg erdőtanácsosnak addig beszéltek, mig össze nem vezett Györgyvel, a kit, midőn feleségénél látogatásban volt, egyszerűen kidobott.

Kiváncsian várták a dolog fejlődését. A bot-

Az iparosifjak estélye.

A csáktornyai közönségnek valóban szép és élvezetes estélyt szerzett f. hó 5-én a »Csáktornyai Iparosifjak Egyesülete«, mely napon ez az ifju egyesület 7 nő és 21 férfi, ez utóbbiak mind egyesületi tagok, közreműködésével színi előadásban előadta a magyar népszínművészet egyik legkitűnőbb darabját, Csepreghy Ferencnek »Sárga csikó«-ját.

Hogy a magyar nemzeti művelődés szempontjából milyen esemény ez a műkedvelői előadás, azt úgy hisszük, nem szükséges bővebben eszetelni. Csáktornya nemeslelkű közönsége nagyon jól tudja az felfogni, hogy egy ifju egyesület, mely derék iparosaink körében az édes magyar nyelv kultiválását tűzte ki nemes feladatául, minő munkát fejtett a város iparos társadalmá körében. S valljuk be őszintén, hogy ez az ifju egyesület, mely napról-napra fokozatosan halad előre, dédelgetett kedvence Csáktornya hazafias érzelmű és áldozatkész közönségének.

Magáról a színelőadásról e helyen csak a legjobbat írhatjuk. A szereplők mindannyian azon voltak, hogy lehetőleg tökéleteset nyújtsanak, s ez sikerült is nekik. A főbb szerepe Csabudin Mariska, Králl Mátýásné, Kelemen Sándor, Hanzsel Béla, Himfy Béla, ifj. Himfy Lajos, Hanzsel József, Beck Oszkár, Horváth Mihály, Halmos Ignác, Tomasics Mihály, Tóth József, Magyarics József, Szabó László, Kollarics Gusztáv, Simon József stb. kezeikben voltak. A sugó Marinovics Ferenc volt. Ugy a magán énekek, mint a kardalok fényesen, szépen sikerültek. Tapsban, kihívásban nem is volt hiány, s a szereplőknek a magán énekeket a lelkes közönség kívánatára megismételniök, s többször megjeleniök kellett. Általában a közönség, — mely szufolóságig megtöltötte a Zrinyi szálló nagytermet, — el volt ragadlatva a szereplők

játéka felett, s frenetikus tapsvihár és lelkes éljenzéssel honorálta őket.

De fényes erkölcsi elismerést jutlatott a megjelent közönség ezen műkedvelői színelőadás rendezőjének, Zrinyi Károly egyesületi elnöknek is, ki ügybuzgó és fáradságot nem ismerő tevékenységgel, ideális lélekkel csüng minden oly nemes és magaslatos ügyön, mely a magyar hazafias érzelmei ápolását, a magyar nyelv terjesztését van hivatva egy-egy lépéssel itt, ezen az exponált helyen előbbre vinni. Méltán megérdemelte tehát a közönségnek azon elemeltáris erővel megnyilatkozott erkölcsi elismerését, mellyel őt úgy előadás közben, mint annak végén kitüntette.

Nem hagyhatjuk említés nélkül még azt, hogy a színpad díszletével együtt a közönséget nagyon meglepte. A díszleteket Zsebök János áll polg. isk. rajztanárr ur utmutatása után készítették.

A színelőadást táncz követte. Carnevál herczeg előtt egy coledokopszerű világ tárult fel, mosolygó, rózsapiros arcú hölgyek, deli ifjak magyar tüzzel járták a tánczot csakugyan — kivilágos kivradtig.

Itt említhetjük meg még azt, hogy az estélyen elért siker arra indította az egyesületet, hogy a színdarabot ma este 8 órakor mérsékelt helyárrakkal megismétlik.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Meteorologia.** Csáktornya állomás mult év december havi meteorologiai feljegyzéseinek eredményei a következők:

A redukált légnyomás maximuma 760.8 mm. 21-én.

A redukált légnyomás minimuma 732.2 mm. 31-én.

A 0 fokra redukált légnyomás havi közepe 748.1 mm.

Hőmérséklet december havi abszolút (este 9 óra) maximuma 4.8 C°.

A hőmérséklet december havi minimuma — 14 C°.

izgatottság legkisebb jelét, melyből következtethette volna, mit fog Adrienne eddigi viselkedése miatt anyjának mondani. Adrien nyugodtsága csak növelte zavarát és mindinkább érthetlenebbé tette előtte felesége lelkét.

Tartott tőle, hogy végre talál Adrien valakit, kinek elmondhatja azt, mit féltékenyen, magában rejtget.

Este megérkezett Adrien anyja. Megakarta tudni, mi a valló az egész mende-mondából. Aggódva kérdezte leányát Györy előtt.

— Nincsen semmi bajod Adrien? Nem hallottad mit beszéltek rólatok?

Györy izgatottan várta felesége válaszát.

— Nem anyám, nincsen semmi bajom. Nem törődöm azzal, a mit rólatok beszélnek?

Minék is mondaná meg az igazat az öreg asszonyának, hogy ez is bánkódjék öreg napjaira.

Györy alig tudta megvárni, hogy Adrien anyja ismét elutazzék és kionthassa szívét felesége előtt. Oly boldognak érezte magát, hogy nem halgat az emberek pletykáira.

— Megbocsátasz-e Adrien? kérdezte feleségétől, midőn együtt voltak.

— Nincs miért megbocsájtak neked.

— Köszönöm Adrien. Feledjék el a multat. Csak rossz álom volt. Kézdjök elről életünket, melyet ennyire elvesztettelm.

Adrien pedig karjára vette a kis gyermeket, ki éppen félrebrét és megcsókolta.

— Most már boldogok vagyunk? Sugta a gyermeknek, de az úgy látszik nem igen törődött vele, hanem szokása szerint kis kacsóival Adrienne hajfűrtjeit cibálta.

A száraz hőmérő maximuma 14.5 C volt 8-án. A száraz hőmérő minimuma — 9.8 C 28-án. Párányomás havi közepe 4.8 mm. Nedvesség, havi közepe: 91 százalék. Felhőzet (derült = 0, borult = 10) havi közepe 5.9.

Csapadék havi összege: 39.3 mm. Legnagyobb csapadék mennyiség 8.2 mm. 8-án.

A csapadékos napok száma nagyobb volt 0.1 mm-nél 10 nap, nagyobb volt 1.0 mm-nél 6 nap. Ezek között hóval 2-szer jegyeztetett. Ural-kodó szélirány az északnyugati és északi volt. Szélséend 11 esetben észleltetett.

— **Táncestély.** A csáktornyai korcsolyázó egyetlen a jégpályája valóban kedves látványt nyújt az esti órákban. A gyönyörűen megvilágított pályán csak egy hemzsegenek a korcsolyázók, mert mióta a közönség látja, hogy a jégpálya esti villamos világítása nem affele szóbeszéd, hanem valóság, napról-napra szaporodik a korcsolyázók száma s általános az elismerés az egyesület törekvése iránt. Ez az érdeklődés és elismerés most azután arra indította az egyesületet, hogy az idei farsangon egy táncestélyt rendezzen, hogy Csáktornya és vidéke intelligens közönségének ily irányban is szolgálatot tegyen, egyszermind felelevenítvén az egyesületnek e téren is a régi tradícióit. A folyó hó 14-én tartandó táncestélyre szóló s már szétküldött meghívók különben a következőleg szólnak: »Meghívó. A csáktornyai korcsolya egyesület« folyó évi január hó 14-én pénztára javára a Zrinyi szálloda nagytermében zártkörű táncestélyt rendez. Kezde 9 órakor. Belépti díj: személyjegy 2 kor., családijegy 4 kor. Felülfizetéseket köszönettel fogad és nyilvánosan nyugtáz az egyesület. Ennek kapcsán a rendező bizottság kéri azokat, kik meghívóra igényt tartanak, de tévedésből nem kaptak, ebbeli igényükkel a korcsolya egyesület titkárához, dr. Huszár Pál urhoz szíveskedjenek fordulni.

— **Eljegyzés.** Loparics R. József drávaszentmihályi áll. elemi iskolai tanító eljegyezte Csmez Jolánka kisasszonyt Győrszentmártonból.

— **Az iparos tekeegylet szilveszter esti táncvigalmán felülfizettek:** Antonovics József, Kelemen Ferenc, Kopjár Sándor 1.50—1.50 kor., Ditrh János, Csucsics Iliás, Mrát Kálmán, Hepp Ede, Feigelstock András és Kristofics János 1—1 kor., Mekovecz Imre 80 fill., Kipke István, özv. Glavina Pálné, Hirschler János, Himfy Béla, Binder Károly, Premez Miklós, Németh György, Magyarics Károly, Zelenkó Rezső, Horváth János, Domján József 50—50 fill. A szíves adakozóknak hálás köszönetét nyilváníja az elnökség.

— **A perlaki szegénytanulókat segélyező egyesület** Szilveszter estélyén felülfizettek: Dr. Tamás János 4 k., Varga Jakab 4 k., Spitzer József 1 k., Dr. Zakál Lajos 4 k., Sipos Elek 1 k., Dr. Szabó Zsigmond 3 k., Dr. Reményi Zoltán 1 k., Fehér Károly 1 k., Horváth Ferenc 1 k., Lukman Nándor 1 k., Blazsincics Ferenc 1 k., Vortmán János 40 fill., Kele György 2 k., Hirschsohn Viktor 1 k., Szabó Gyöző 1 k., Dénesi István 1 k., Heimer Lipót 1 k. és Hermán János 3 k., összesen 31 kor. 40 fillér. Új évi üdvözetek megváltása címén pedig Dr. Tamás János 3 koronát fizetett.

Schmidthauer-féle keserűvíz, reggelenként fél pohárral használva,

Igmándi

meglepően gyors és nagyszerű sikerrel pótolja otthon bármely évszakban a **Karlsbadi** és **Marlenbadi** ivókúrákat, gyomor és belbajokban, úgyszintén **elkövéredés, szívelhájásodás** s az azzal járó **fulladás, sárgaság, máj- és lépágdaganatnál cukorbetegség, csúsz és kövénnyel**, stb. — Az „Igmándi“ hatásosságában egyéb keserű vagy hashajtó ásványvizek meg sem közelítik és saját érdekében cselekvő Fűzőtöltés a forrástulajdonos: **SCHMIDTHAUER LAJOS** gyógyszerésznél Komáromban. — Nagy üveg ára 50 fill., kis üveg ára 30 fill. — Az egyedüli természetes keserűvíz, mely kis üvegben is kapható

szik, ki helyette mást nem fogad el. — Utasítás mellékelve. — Kapható: Csáktornyan Todor R. utódánál cégtul. Kraschovetz József. — Fűzőtöltés a forrástulajdonos: **SCHMIDTHAUER LAJOS** gyógyszerésznél Komáromban. — Nagy üveg ára 50 fill., kis üveg ára 30 fill. — Az egyedüli természetes keserűvíz, mely kis üvegben is kapható

— **A Muraközi Tiszti Onsegélyző Szövetkezet** rendes közgyűlését 1905. jan. 22-én délelőtt 11 órakor az áll. elemi iskolában tartja meg a következő tárgysorozattal: 1. Igazgatósági jelentés. 2. Felügyelő-bizottsági jelentés és a mérleg helybenhagyása. 3. Igazgatósági tagok (négy) választása. 4. Felügyelő-bizottsági tagok választása. 5. Indítványok. Csáktornya, 1905. január hó 6. Alszeghy Alajos elnök.

— **Nagy tűz Drávacsányban.** Új év napján déli 12 órakor tűzi láрма riasztotta fel Drávacsány község nyugodt lakosságát. Nagy volt a rémület, mert iszonyu vihar dühöngött. Korpár Mihály drávacsányi lakos pajtája gyuladt ki s az óriási viharban hihetetlen gyorsasággal terjedt a tűz. Ottásról szó sem lehetett és rövid idő alatt a szél útjában egész a falu határáig minden lángokban állott. 12 gazda és a községi jegyző szenvedtek a tüztől különböző nagyságu károkat, a mi annál jobban sújtja a károsultakat, mivel biztosítva ugyszólván semmi sem volt. Az összes kár értéke megközelíti a 24000 koronát. Korpár Mihálynak, kinél a tűz keletkezett, a pajtán kívül leégett a lakóháza, a melléképületekkel, 350 korona értékű takarmány, gazdasági eszközök, egy darab szarvasmarha s több apró jószág. A kár 1853 kor. s biztosítva csak az épületek voltak 400 koronára. Márczius Györgynél leégett a lakóház teteje, sertés ól, 50 mérő kukorica, kukorica göré és takarmány. A kár 560 kor., biztosítva semmi sem volt. Steful Vidának a lakóháza teteje, mellék épületek, 100 kor. értékű takarmány, kukorica göré. A kár 1254 kor., biztosítva semmi sem volt. Ladic Pálné kára melléképületekben, takarmányban, kukoricában, sertés ól-1022 kor. Csak az épületek voltak biztosítva 600 koronára. Zsindarics Mátyásnak elégett 3 melléképülete 1400 kor. ért., takarmánya 300 kor. ért., gazdasági eszköze 400 kor. értékben, butorzat, szekér, élelmiszer stb. 316 kor. értékben. Csak az épületek voltak biztosítva 600 koronára. Gáspárin Vincze kára 90 korona. Oreski Mihálynak elégett 4 melléképülete 1440 kor. ért., 1120 kor. ért. takarmány, 4 kukorica göré 310 kor., kukorica 120 korona áru és 64 kor. ért. gazdasági eszköz. Biztosítva semmi sem volt. Novák Imrénének leégett a lakóháza, melléképülete, takarmánya, kukorica göré a benne levő kukoriczával, összesen 1299 kor. értékben. Biztosítva nem volt. Gasparlin József kára 240 kor. Gasparlin János 4500 korona kárt szenvedett. Biztosítva csak az épületek voltak 2200 koronára. Gasparlin Sztaniszlávnak 4206 korona értéke lett a tűz martaléka. Biztosítva csak a lakó épület volt 700 koronára. Drávacsány község kára 1400 kor. Ungar Adolf jegyzőnek elégett 600 korona értékű takarmánya. Mindezen óriási károknak közvetelt oka pedig egy alma, mond egy alma. Ugyanis Korpár Mihálynak 10 éves Ferencz nevű fia új év napján egy almát lopott az anyjától, miért az anya a gyermeket hátra ültette, mikor az kiszaladt a pajtába és nem mert vissza menni a szobába. Hideg volt és a pajtában gyufát gyujtot s ennél akarta a kezét melegíteni. A gyufa a kezét megégette, mire a gyermek a gyufát a széna közé dobta. A takarmány azonnal tüzet fogott, a többi pedig a szél elvezette.

— **Megfagyott gyermek.** A drávacsányi nagy tűznek, ha nem is közvetlenül, de közvetve ember élet is esett áldozatul. Ugyanis Dolár Márton drávacsányi 6 éves gyermek, mikor Korpár Mihálynál a tűz kiütlött s látta a tűz gyors tovaterjedését, annyira

megijedt, hogy elfutott a községből Drávamogyoród felé s estére sem tért vissza. Másnap, 2-án reggel Drávamogyoród mellett a mezőn megfagyva találták a szegény gyermeket.

— **Fontos!** A magyar kormány az Amerikába való utazást most Brémán át is megengedte. Fiumén át Amerikába szóló utlevelek most Brémán át is érvényesek. Aki Brémán át akar utazni, annak október 20 korona előleget kell Bremenbe othonról küldeni.

— **A Horgony-Pain-Expeller** (Richter-féle Liniment. Caps. comp.) igazi, népszerű háziszerré lett, mely számos családban már több mint 35 év óta mindig készletben van. Hátfájás, csipő-fájdalom, fejfájás, közsvény, csuszán stb.-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölés mindig fájdalomcsillapító hatást idéztek elő; sőt járványkórna, minő: a kolera és hányóhasfolyás, az altestnek Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölése mindig igen jónak bizonyult. Ezen kitűnő háziszerré jó eredményel alkalmaztatott bedörzsölésépp az influenza ellen is és üvegekben: á 80 fillér, 1 kor. 40 fillér és 2 korona a legtöbb gyógyszerárban kapható; de bevásárlás alkalmával tessék halározottan: Richter-féle Horgony-Pain-Expeller, vagy Richter-féle Horgony-Linimentet kérni, valamint a »Horgony« védjegyre és a Richter cégjegyzésre figyelni és csak eredeti üveget elfogadni.

— **Korcsmai verekedés.** A karácsonyi ünnepekre a katonák közül is sokat szoktak hazra ereszteni. Így ünnepelni ment hazra a felsőmuraközi Hétház községbe is Vinkó János tényleges szolgálatban levő köztűzer is. Karácsony másnapján este azután az ünneplés betelözéseül Petrevári István VI. hegykerületi korcsmáros korcsmájában mulatott, mikor is Belovics Ferencz és Skrobár Mihály stridói lakosok kötekedni kezdtek vele, a minék vége csinos verekedés lett. A katona kivette oldalgyeverét s eleinte azzal, később pedig székekkel, üvegekkel s poharakkal hadakoztak, a miben aztán később az egész korcsma népe részt vett. Kisebbség nagyobb sebesülést 12 en szenvedtek a korcsmai harcban.

— **Bosszu** Alsólendváról írják: Perczics József czupi lakos már régóta azzal vádolta a község kanaszát, Horvát Ferenczet, hogy miudig lop s e miatt mult hó 26-án a községi bíró elé is kerültek, a hol szóváltás közben Percsics Horváthot arcúl ütötte. — Ezt megbosszulandó Horváth Ferencz hazament s otthon egy konyhakést véve magához Percsics felkeresésére indult. — Meg is találta Percsicset a háza előtt, a hol a polon mult kérdőre vonta, majd, miután kitérő választ kapott, — Percsicset a konyhakéssel úgy hátra szurta, hogy súlyosan megsérült, s tán agyon is szurta volna, ha a közelben levő emberek Percsics segítségére nem mennek.

— **Szőlőművelés.** Már többször volt alkalmunk megemlékezni a Nagyöszön létesített »Milennium«-telep szőlőoltványzaporító-telepről, a nagyszentmiklósi, knézi és pakácsi fiókokkal. Királyi közigazgatói okiratokkal kimutattuk annak terjedelmét, üzemképességét, nagyságát, forgalmát és megbízhatóságát. Igazi fogalma ezen mintatelepről csak annak lesz, ki személyesen szerez meggyőződést ezen szőlőiskola nagyszerűségéről. Az 1896-ik évben még csak 200 négyszögöl nagyságu kísérleti telepből — a mint arról mi is személyesen meggyőződünk — Buding Károly teleptulajdonos oly mintatelepet létesített, a melyhez hasonló kiterjedésű és berendezésű szőlőiskola széles az országban — sőt még az ország határára túl is — nem létezik. Ott találjuk a fajtisza óriási anyatáblákat, az oltvány-iskolákat, dugvány- és zöldoltványiskolákat, a gyönyörű, szebbnél-szebb termőszőlőkkel. Rend, pontosság és csin mindenben. Ott a szociális kérdés is gyönyörű megoldást nyer. Ezer és ezer munkáskez kap állandó foglalkozást, a mi másként nem is lehet, ha elgondoljuk, hogy évente 15—20 millió számra természetnek amerikai vadesszók, gyökerek, zöldoltványok, dugványok és gyökeres szőlőoltványok. Amerikai rendszer szerint nagyszerű

vizemelőkkel, szélmotorokkal és vízművekkel az összes iskolák keresztül-kasul ártezi kutak módjára földalatti vízvezetékekkel vannak ellátva és így a szárazság — a miben tavaly nekünk is nagy részünk volt — eme iskolákban hatalmát nem éreztetheti. Ezen gyakorlati és gyönyörű berendezés óriási összegeket emészthetett fel, de van is reményünk hozzá, hogy a szőlőszet iránt érdeklődők csakis ott fogják szükségletüket beszerezni, a mi mindenesetre oly kerttulajdonosok saját érdeke is, kik szép, egészséges, fajtisza és tartós szőlőszeti termények és szőlőoltványok birtokába akarnak jutni. Amint a Báding Károly teleptulajdonos által szerkesztett képes nagy árjegyzékből — amely árjegyzék egy szőlőszeti mű számba vehető — mi is meggyőződést szerztünk, az árak is oly alacsonyak, hogy azok olcsóság tekintetében minden más hasonló vállalatul teppel a versenyt felvehetik.

— **A boritaladó leszállítása** hiteles forrásból merített értesülés szerint, minden valószínűség szerint mielőbb be fog következni. Csupán arra van szükség, hogy az ország a zavaros poliikai helyzetből kibontakozzék és hozzáláthasson gazdasági ügyeknek rendezéséhez. — Nagy megelégedéssel haljuk, hogy nemcsak a földmivelésügyi miniszter karolja fel a legmelegebben ezt az eszmét, hanem maga a pénzügyminiszter is foglalkozik vele. Erre enged következtetni a kereskedelmi kamarákhoz intézet azon kérdése, vajjon van-e kilátás arra, hogy az adó leszállítása folytán a kamara területén a borfogyasztás emelkedni fog? Kétségtelen, hogy a kamarák tudni fogják, mily feleletet adjanak, hogy eme, gazdálkodóink szempontjából elemi fontosságú kérdés minél kedvezőbben oldassék meg.

— **A dadogás.** A testi fogyatkozások mindig akadályozzák az ember boldogulását. Vannak ugyan az alól kivételek is, de azok nagyszű és nagyerejű emberek voltak, míg a kisebb tehetségű emberek az ilyen fogyatkozásnak könnyen áldozatul esnek. Azok közt a hibák közt, melyek az embert a társaságban neveltségessé vagy szánalmassá teszik, a légfeltűnőbbek egyike a dadogás és így nem lehet eleget tenni, hogy ezt a fogyatkozást már a zseuge gyermekkorban kiküszöböljük. Ma még keveset ügyelnek erre az iskolában, de jó volna, ha a tanítókat külön kiképeznek arra, hogyan kell a dadogást már az iskolában a fiatal gyermekeknel ugyszólván csirájában elfojtani. Ez annál fontosabb, mert a dadogás az ember belső, lelki életére is nagyon hatványos befolyást gyakorol. Akinek félni kell attól, hogy nyelve minden pillanatban elakadhat és ez által neveltségessé válhatik, könnyen juthat olyan állapotba, mely idővel buskomorrá teheti. Azoknak tehát, kik a gyermekeket nevelik, harcba kell szállani a dadogás ellen, de maga az iskola nem tehet mindent, a szülőknek is hozzá kell járulniok ahhoz, hogy a gyermeket erről a hibájáról leszoktasák. Ez annál könnyebben megy, mert a dadogás oka nem annyira testi akadályokban, mint bizonyos lelki folyamatokban rejlik. Innen van, hogy gyors beszédnél vagy szórakozott állapotban különben egészséges nyelvű emberek kel is megcsik, hogy elakadnak. Gyermekeknel ez a két ok sokkal sűrűbben működik mint felnőteknél és ez okból hajlamlak a dadogásra is nagyobb. Az olyan gyermeket, aki elvélve dadog, nagyon könnyű erről leszoktatni, ha hibájára többször figyelmeztetjük, míg a lassu és értelmes beszédét meglanulja. Ezt azonban nem lehet kicsufóással elérni, hanem úgy, ha a hibásan kijelgetett előtte helyesen ismétetjük. Gyermekeknel egyáltalán ügyelni kell arra, hogy őket kinos zavarba ne hozzuk, mertez olyan lelki állapotokat szül, mely a bajt még súlyosabbá teszi.

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime, **Margitai Jožefa** urednika Csáktornya,

Izdateljstvo:

knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatekom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znastveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: «Csáktornyai takarékpénztár» «Muraközi takarékpénztár» «Csáktornya Vidéki takarékpénztár» i t. d.

Lépa pelda.

Vu N . . . obćini su se zišli skup dečki, pak su išli prosit njihovoga gospona navučitelja, naj njim daju navuka, kak bi mogli oni jedno društvo napraviti, vu kojimi bi se svaki den skup zišli i vućili magjarski, poslušali čtenje enih, koji bolje znaju čitati i tak lepo na mesto, da vu krčmu ideju bi se tu vu društvu razgovarjali od spametnih stvarih.

Moremo si misliti, da se tomu nigdar nigdo bolje ne veselil, kak sam gospon navučitelj. Poljeg njegovoga truda je sada već društvo dopušćeno i dečki se vućiju magjarski štejeju novine, vućiju se na mesto »šajdajajda« lépe magjarske pesme.

Imal sem priliku se spominati sa ovim vrednim navučiteljom, koj je meni sledeće povedal:

»Je društvo smo napravili. Ali da je to moguće bilo, to je samo našoj mladeži moći zahvaliti. Malo gde ima para naša mlajšina. Dok sam drugde videl, kaj dečki po nedeljah vu krčmu ideju, tam se zabavljaju sa krikom, halabukom i svadjom, kletvom i prevzetnostjom, zatoga pri nas dečki su mirni, dobri delavci, Boga se bojjju, na mesto krčmu vu cirkvu ideju po nedeljah a vačer pak se zideju skup vu hiži društvu, tu se lepo razgovaraju, ja sam njim vu svém na pomoć a negda negda pak i gospon plebanuš dojdeju med nas. Med takvu mlajšinu je i vredno dojtj.

Ne mine večer, da se njih nebi po 25 30 zišlo skup. Jer ovomu društvu more svaki biti član, koj je već 16 ljet star. Naše društvo ima 32 člane i zove se »Društvo mladeži.«

Zatem sam ja pital navučitelja, gde ze meju stroške, da se društvo obdrži?

»To ti je jako svetla stvar, — odgovoril je on. — Svaki član svaki mesec plati 20 fillerov. 32 članov plati sve skupa 6 korun 40 fillerov. Čez ljeto dojde to na 76 korun 80 fillerov. Iz toga nam je potrebno 18 korun na petroleuma, 24 korune na drva. Ostane nam još 34 korune 80 fillerov, zakaj si knjige pak novine kupimo. Zvu toga ja i gosp. plebanuš svoje novine damo vu društvu zabadav. Kvartera nemo namo plaćati, jer je školski odbor zabadav dopustil nam, da se po večeri vu školi moremo skup zhajati.«

»Pri nas dečki radi dojdeju vu to društvo. Od kraja su me iz sveta šteli spravit, da je naj vućim magjarski popevati. Vućil sam je. Bormeš denes mi tak lepo dene srdcu, ako čujem na polju glas magjarske pesme. »šajdajajda« je zginul i lepe magjarske pesme glasiju med žnjači.«

Pital sam još pajdaša navučitelja, je li

razmeju dečki pesme koje popevaju? Na to mi je odgovoril:

»Mlado srdce je već nato nagnjeno, da navek igra. Njegova igra je pesma. Ako je žalostno, nehotomice žalostnu popevku popeva, ako je veselo, onda pak nehotomice veselu popevku glasi. Niti nepazi tak rekuć na reči, nego vu sebi mrmli ili žalostnu ili veselu popevku. Ali zato morem reći, da magjarsku pesmu bolje razme, kak pak »šajdajajda«. —

Po ovim navuku navučitelja ja nemam vno go kaj govoriti. Samo još tuliko rečem mojim poštuvanim čitateljom, naj se svigdi trsiju mlajšinu vzeti na to, da društvo načini.

Kaj je novoga!

— *Prosimo naše poštuwane predplatnike, naj nam vu novim tertalju predplatne zaostatke čim predi pošleju i predplate ponoviju.*

Samoubojnik kaprol.

Budapeštanskog okružnoga prometnoga villamoša, jedna žuta kola vozila su nenavadne putnike ove dane poslje podne. Jeden šereg mužke snehe su zavzele najviše mesta. Koma da imali su mesta nekoi od onih budimpeštanskih osobah, koje radi svojega svakdanašnjega posla iz jedne strani varoša, vu drugi stran vozili se jesu. Turobno šepetale su med sobom od nekakvoga žalostnoga pripećenja, koje po njihovim razgovoru po niže izpisanim načinom se bilo dogodilo.

— Siromaški Lajoš! . . . Siromaški Simon Lajoš! veli jedna nénika.

— Sirota njegova majka, veli druga knjoj.

— Jaj, samo da nebi zamudile spreveda — kaj pak ako smo zabludile.

— Nemojte se bojati, ja poznam puta.

— Jeli nam nebudu pokrali vence?

— Tam je moj človek, pazi na nje.

Kalauz nje poslušaj i pita:

— Koje je mrtvec?

— Naš zemljak duša moja, naš zemljak. Ovuda hodile smo ravno, kad se nesreća bila pripetila, tak nećemo dimo idti, da nebi na njegovem sprevodu bile.

Kaj bude rekla njgova majka?

— Jaj siromaška mati:

Kalauz poslje davanja, znamenja opet se navrne kojim.

— Kak se bilo pripetilo ovo delo? zdumljava nje.

— Ah prosim njih, Simon Lajoš je kaprol bil fini jeden dečko.

— A još k tomu spameten kad je vu civilu hodil je pomoćni notariuš bil.

— Či prem samo z muža je postal Njegov otec je krčmar poleg Kaloče, dali su ga vućiti.

— Je z česa, bogati su ljudi. Molim, vas pokorno, vnedelju vzorju van je došel Simon Lajoš iz svoje hiže na hodnik, dole vzeme svoju pušku i puff.

— Vu onoj minuti je mrtev postal.

— Pak zakaj je to vćinil? pita kajauz:

— Ah gdo bi znal to povedati! Rad je pil vino to je istina, niti penezi se nisu pri njem stopili, no, kak je moguće iz doma bilo.

— Mozbit su njega sekirali pri soldatih?

Na to su bile odgovorile sve do jedne

— Ravno denes bi bil imel dimo idti ar je odslužil svoje vreme.

— Dakle to nije mogel biti zrok. Ali mozbit je zaljubljen bil.

— Sam dober Bog naj zna.

— Svaka je znala nekaj povedati od nesrećnoga samoubojnoga kaprola. Samo kolah na najzadnjem mestu, med dvemi varaski damami stišnjena jedna bledoga obraza selska puca koja niti jedne reči nije pregovorila, samo svojega rubca prama očima držeća se tužno plakala.

Vkradjeni Marije spomenik.

Iz Klermond Ferenda pišuju, da su ove dane iz tamošnje cirkve vkrali Blažne Device Marije njenoga na tronušu sedećega brunčnatoga spomenika. Spomenik je vu četirnajstom stoletju bil napravljen i veliku umetničku vrednost vu sebi zadržava. Plebanuš je omedtel, kada su njemu od kradljivosti glasa bili donesli. Redarstvo sad traži tolvaja.

List k tuvarušci.

Ako po zimskim vremenu poderanoga potepuha po noćnom vremenu na redarstvo teraju, ar je kaputa vkral, da nepozebe, ali kruha vkradne, da ima kaj za jesti svaki je spomiluvanjem vrhu njega. Nego imade jedne druge fele takaj na ovim svetu vkanjlivcov. Ovi su iz pomadom namazani i speglanimi goleri širiju se po vulicah i s velikom eleganciom zvršavaju svoje odurne vkanjlivosti. Jeden takov lažomazac je žalostnoga božiča priskrbel jednomu budimpeštanskomu na dobrim glasni stojećemu draguljaru takaj. Na sveti post poslie podne jeden k jednomu ruskomu nadhercegu spodobnoj zimskoj bundi gospon pojavi se draguljara vu njegov štacun. Nije falelo iz njegove elegancije nit gori povezana ruka, po kojoj je to moći bilo misliti, da je po dvojboju ranu mogel dobiti. Akoprem je draguljar, jako bil za uzet, ipak si je za dužnost držal, da odmah svojemu preštimanomu

kupcu po službi. I zebrao si je takaj na brzoma jednoga krasno lešćečega brilliant prstana, nego kad bi bil moral platiti, za čudjeni spazi da nema pri sebi tuliko penez draguljar ga segurnoga čini, da izebranoga prstana na stran dene i gde njega počeka bude dok se iz penezi nazat navrne. Nego preštmani tudjinac medjutim je još kračesega načina predložil:

— Nosilaca budem poslal po penezi k mojoj gospoiji i dok se on nazat navrne ovd budem čekal rekel je. Pokehdob pako radi gori zvezane svoje ruke, nije mogel pisati draguljara je oprosil, da nek spiše doli, koja bude on njemu diktiral. Draguljar na prvo vzeme iz svojim imenom obskrblenoga papira, i pisal je, kaj mu je njegov kupec bil diktiral.

Draga moja žena!

— Za kupovanje jednoga dragulja nekšu šumu penez nual bi, nego tuliko nemam prisebi, budi dobra na hitroma mi 1000 korun poslali.

Kušuje te tvoji dragi tuvaruš.

Kad je ovak zgotovljen bil list, iz levom rukom je nekaj podnjega porinul tudji gospon i vu kopertu složenoga, po jednim nosilacu je odposlal. Na peneze nije bilo potrebno dugo čekati. Nije minulo deset — minut i — penezi — podpunoma došli jesu. Tudji gospon podpunoma iz platil je prstana i vu njegovem žepu je još ostalo takaj par stotin korun, ar kaj je bil rekel da još i drugdi želi kupovanje načiniti. Draguljar je takaj bil zadovoljen iz svojim preštmanim kupcom, nego medjutim kad je na večer dimo bil došel na svoj stan, na — hitroma se premenilo njegovo mnenje. Skrblijva njegova gospoija najmre ga iz ovim pitanjem bila primila.

Za kakovoga velikoga dragulja kupovanje nual si 1000 korun.

Draguljar izvan sebe, slušal je pitanje, nego taki je znal, kak stoji celo dugovanje znal je sve, zakaj bila je gori svezana lažomasca njegova ruka, zakaj je bilo potrebno njemu iz lastovitom svojom rukom na svojim papiru svojoj tuvarušici pisati. Sve je očivestno sada bilo, samo to ne, da što je mogel biti, taj prefrigani lažomazac. Ovo za razsvetlenje redare oprosil je vkanjeni dragoljar.

Kradljivost.

Kovacs Peter ujudvarski stanovnik, Tuller Boriš ujudvarske žene, za klenjenu ladicu je gori vtrgel, i odonut jednoga zlatoga lanca je vkral. Tolvaja su ravno onda prijeli bili, kad je vkradjeno blago vu Csáktornya pri Weisz Marton draguljaru prodati nakanil.

Kraljevsko pomilovanje.

Varga drugač Zsemle Istvan lentikápolnaiskomu stanovniku — kojega je zalavarmedjinski kr. pravdeni stol vu minučen ljetu radi razbojnoga ubojstva na galge bil odsudil, — Njegovo Veličanstvo se smilovalo, sad je kraljevska kuria na galge odsudjenoga kaštigu do smrti trpeču vuzu premenila.

Imenuvanje.

Verozakona i učiteljstva poslov minister k kišszabadskoj državnoj školi Macsuga Janoš učitelja je imenuval.

Svinjska kuga.

Vu Dravacsány občini se svinjska kuga pojavila, radi toga od onud, do dalešnje odredbe svinje goniti ali tržiti se prepoveda.

Šest prstov.

Pred ljetu dnevom se bilo prepetilo, da pred Baucard zvanim jednim parižkim sudcom za tužila je jedna mlada puca svojega gospodara:

— Vu spot nju je nagnul tak — glasi tužba — i sada nit name, niti pako na moje dete neće skrb imati.

— Tajim — veli gazda — da bi gospodičina pravo imala, ja je istino valovala opet med plačom valuje skupnoga pajađstva pripećenje med kojim je takaj i ovo naprvodonesla, da njeno dete na nogi šest prstov. Sudec se po celo čoše, pacu van pošljn i obtuženika pozove nuter. Povečte mi samo — na hitro obrne knjemu, — kuliko prstov imate na svojoj nogi?

— Boucard sudec, nije znal kojemu da veruje, jednoga valovanje, se isto tako istinsko videlo, kak drugoga. Gazdu je van bil postal i pucu je vzel na valovanje: poveč mi istinsko, naj tužiti krivo, ar te kaštiguval bude za to gospodin Bog. Puca je do neba presigala, da je istino valovala opet med plačom valuje skupnoga pajađstva pripećenje med kojim je takaj i ovo naprvodonesla, da njeno dete na nogi šest prstov. Sudec se po celo čoše, pacu van pošljn i obtuženika pozove nuter. Povečte mi samo — na hitro obrne knjemu, — kuliko prstov imate na svojoj nogi?

— Čovek drhtajući, nije znal nakaj misliti pitanje, nego zato je ipak bil povedal Šest prstov imal jesam, kad sam se narodil, nego jednoga su mi bili operirali. Moj otec se takaj sa šestimi prstmi bil narodil. — Dosta! veli njemu sudec. Vaše je dete! I taki je bil izrekel suda vu imenu francuskoga naroda. Po kojem skrbeti mora za svoju žrtvu, kak takaj i za njeno dete.

Prekanjeni razbojniki.

Vu Husti zvani porezni ured, kak odonud javiju, ove dane nepoznati činitelji su bili nuter vdrl i tamo nameščeninu med dvemi Wertheim kašami jednu prevrtali. Sreća medjutim razbojnikom ni im poslužila bila, ar prevrtana kasa je prazna bila, na druge prevrtanje pako, vu kojoj osemdeset jezer korun gotovih penez bi bili našli, nisu imali vremena. Žandarstvo trazi sada razbojnike.

Z A B A V A.

Čudno dete.

K vdovici Kulka Janoša već rano v jutro dojde jedna selska švabska žena i nazad donese na dojkinje danoga njezinoga jedinoga sineka, gospona Kulka Petreka. Dete je već jako bilo zraslo, da njegova mati vu mleki skulianom kašom njega takaj more na hraniti, selski zrak mu takaj ni dobro činil, a zvan loga niti njegova mati nije plaćala uredno za njega, po takvim nazat poslali su dete, tak, kak kakvo negotovljeno delo, ili pak naphanu pticu. Švabska muzka žena, koja je Petreka nazad bila donesla, jednostavno na stol dene dete, obrne se i odide van iz hize. Sirola vdovica je samo čudno gledala za njom. Rada bi za njom bila kričala, nego reč joj je bilo zadržalo njezino siromaštvo, velika nevolja. Nemrem plaćati, po takvim Bog mu, nazad su mi donesli mojega Petreka, pak kakvo ima mršavo telo, a kako mu je je obraz!

— Siromaška žena van odmota od povoja, k sebi ga previne, nalo ga pogladi i nazat ga dene vu pisani vanjkuš. — Nego sad već, kaj sam čineča žnjim! Nit stati nezna nit hoditi nezna, ako ta delo otidem sam-ga nemrem ostaviti, vu hižu ga nemrem zaklenuti. I gdo mu bude kuhal kašu i gdo mu kupi mleko, gdo se bude igra

njim, ako počne se strahovito plakati. Bazm da bi njegov pokojni otec živel.

— I Kulka Janoša vdovica plakala se celi dan, plakala se celu noć, nego kad je prama jutra, od plača malo bila zaspala pred njom se postavi po božjoj milošći preminuti njezin tuvaruš, kak sneg bela rubača je bila na njem, oči pako vu tak osobitoj spodobi gorele jesu, kak da vu kmici šibice po steni doli potegneju.

— Siromaška žena se već i vu življenju strahovito bojala od svojega muža, a kak pak još sada, da ga tak na jedenput vidla. Vu molbu se pustila i sklopljenimi očima zdihavala je knjemu.

Daj mi mira Janoš nigdar više nejdem podte vu oštariju.

Nego Janoš nju sad jedenput ni ban-tuval. Zatim kak da bi se knjoj bil prignul po gladil je njezine lasi, prime nju za ruku i dugo stiskava, kak negda da su vu zaruki bili. Još njegov glas je takaj tak vugoden bil, kad je ovo bil rekel:

Skrb imaj na mojega sina, još bude ti na veliko veselje! Čudno dete bude iz njega zraslo, ja ti to velim, da čudno dete. I s desnom rukom je na onu štran kazal, gde je dete vu jednoj neobhobnoj ladicu bilo spavalo. Tim ga onda nestane, ali pak Kulka Janoša vdovica se probudila na jednokrat. Na hitroma slatajuč ide do Petrekove drvene ladice, vužge jednu šibicu i po sveti na detinji pokvapleni starovični obraz. Čelo mu je brazdovito, brada brazdovita, lasi pako sede, ovo su anda takova čudna detca, koja vre vu gingavoj dobi, moguća jesu, tak veliko blago priskrbeti. Žena iz prestrašenim pozdravljenjem zdigne van dete iz ladice i položi ga poleg sebe vu postelju. Na hitro si iz računata svoje male peneze, koje si je sa svojim delom preskrbela, do vezda verek joj je milo bilo za dete dati, nego od vezda, sve iz drage volje potrošila je na njega, ako je vre jedenkrat čudni Petrek.

Po jutrah na sudske žene skrb ostavila je njega, na večer pako ona sama ga na šopala sa kašom i čekala pazila, kad se budu spunila njezina ufanja. Dugi čas ženska sama svaki dan jemala van iz povoja svojega sina, čudila se njemu, pokazivala ga svojim susedom, koji iz prvine za biškupa, ali za cirkus hoteli su njega odhraniti njega, nego kad su jedenkrat videli, da čez dvih ljet mršavo i betežno dete nit na jeden pedenj visoko ni bilo zraslo, više nit nisu se oglednuli na njega i materi su bili rekli takaj vu oči, ako od ovoga vre čekate nekaj, tak anda vaša pamet se otišla šetat I tak je onda siromaška žena sama nase ostala sa svojim sinom. Plačuča ga bila gledala, Petrekove lice je ravno tako borano bilo i ravno tak starovično, kak pred tim toga. Nise bil smejal nigdar, od svega se bojal i vu takvim hipu se do poldneva za veliku drvenu ladicu bil skrili. Zalosten plašlivi mali starac, smeha vredni mali cverglin je postal iz njega, koj bi se bil lahko šetat po stolu, ako se mu nebi mamica vrtele od tak velike visokosti. Vu pet ljetnoj dobi, još ga navek moći bilo vu povoj zamatati, po malo po malo ga njegova mati već nit ni počela ljubiti, kad kad ga i odurjavala takaj, ar njemu je alduvala celu svoju mladost i eto kaj je postalo sad iz njega, postružnjak! Nego kad se sirote žene srdce čisto do kraja bilo spunilo s zuhkom, vu snu opet se po javi vu božjoj milošći preminući njezin tuvaruš pred njom vu naručaj si vzeme dete i znovič tak veli:

— Skrb imam na mojega sineka Petreka, ar Petrek je svigdar čudno dete.

Mati je trpela i mučila se na dalje i s bistrimi očima čuvala se svojemu sinu. Na susedov mržnju, gladila ga, cartala je svojega sina Petreka, rajši ona sama nije jela, samo da njezin Petrek vu ničem ne strada. Iz maloga starca je samovoljno oporano i žuhkoga žuća dete postalo, koj ako njegovu želju izpuniti hoteli nisu, na zemlju se bil hitil, sa rukami nogami rital, male njegove žabje oči su njemu van iz lazile i negda negda do fertal vure takaj bez samovesti ležal je vu materinim krilu. Ako su njemu nekaj ni učinili po volji, skup si je sklopil svoje oči i omedlel je. Jedenkrat jednoga velikoga kuhinskoga noža po grabi vu svojoj srditosti, drugi krat opet vu srevitosti na postelji na svoju mater se poplekne i smalom svojom pestnicom počel ke njoj groziti.

Tak rekuć sa čem je menši človečec bil, tim je vekši okrutnik postal iz njega. Mati njegova podnašala je svaku njegovu zločestoću, delala je po danu i po noći, tak dugo, dok i ona sama nije otrudila i od trudnosti vu postelju dospela i sad na Petreka nije imal skrb nigdo više. Mali stavec se vu hižni naj kubičneši kut bil potegnul jezika si je med zube del i niti jednu pribitu reč nije pregovoril k svojoj materi. Ona pako se k steni bila obrnula ksebi je zvala svojega sina na svoju starost, betežnost jedinu svoju zaufanost. Vu tomnim snu, kak da bi se iz Petrekovim ocom bilo od njega spominjala, mali stavec iz kuta iz pervine nit se nije tamo ogledal, nego kad je podjednomo samo njegovo ime bil čul i sirota betežna žena vu bolestnim položaju tužila se je svojemu mužu, da njegov sin kak je bezdušno, neofesano dete, da od kojega si je tuliko dobra bila čekala, on je noža pograbil proti njoj i svoju pestnicu podigne na mater svoju, nego na ovo se vre neka počelo gibati okolo Petrekovoga želudca i sa sobom iz položenimi rukami premišlavajući dugo je hodil gori doli na tri, njemu pako do petnaist korakov dugoj hiži. Po iskal si je na hitroma svojega škrljaka, van pobegne nad vrata, doli odbeži nad vulicu i iznikne med simo tamo hodećem gustim puku. Na večer dal se zapisati vu jednu delinsku tolvajsku bandu, kamo vre do vezda ni samo jedenkrat zvali su bili njega i dok se bilo zorilo, Petrek je vre nekuliko na njega pripadajućih sumnjivi grošov donesul svojoj materi. Čim je staresti postajal Petrek tim je više služil, doma pako pri hiži sva-komu je povedal da njega kažeju vu jednoj varošligetski panorami, na večer pako za pikulu stupi vu jednu kafanu.

— Nego redarstvo je na hitroma pretiralo male tolvajčke, iz kojih kesnije glasoviti k adokesi postali jesu. Od polovice od njih polovili jesu, dok Petrek takaj samo tak se mogel bil osloboditi od neprilike, da — doklam su ovi drugi bežali, on na sredi vulice postoji i silnim glasom počne se plakati.

— Zgubila me je moja majka zgubila me je.

— Sa tak kruto žalostnim glasom je javkal, preganjajućemu redaru se smilil i spomiluvanjem se prigne doli k njemu i vu naručaj svoj vzeme njega.

Gde stanuješ ti žaba?

Petrek se još hajdi dugo bil plakal, onda pako lehkajuć prime redara za šinjak i nekak jako težko pove gde stanuje njegova draga majka.

Sirota dobra žena, samo da nije omedlela, kad je redara vu naručaju sa Petrekom nuter stupili zagledala. Nego čudno dete je batrivo žmerekč prama materi gledalo i nebi nit ničakve falinge bilo iz celoga dugovanja, samo ravno jedno malo zašpota neskrbljivu ženu, koja na vulici pozabi nemogućno svoje detešče. Ar ovo nije red red pako mora biti.

Nu sad za prvokrat odpraščam, Bog vas blagoslovi.

— Petrek se žalostno bil držal postelje. Zatim prime svoju mater za ruku i s muzkarskom skrblijovostjom rekel je. Kazališča hutu su zaperli, draga moja majka. Vi ste takaj slabi i betežni, idemo večerašne novine prodavati obodva.

Čudno dete, čudno dete! misli si ženska.

— Moja draga mama, mene poviete vu nekuliko jop i vu jedni stari malo vredni kolcih pred sobom budete me rivali, ja pako gde se plakal, gde pako smejal budem na gospodske gospoje, gde prama jim budem svoju ruku van podeval, vre videli budete da dobroga srdca jesu. Ovak stali budemo vani večer na vuličnim voglu, vre ja pokazem kam porinete mene, poljeg takovih ošterijah i zabavnih mestah, kamo samo velika gospoda hodiju. Ja poznam ova mesta, ja sam već bil tamo.

— Čudno dete, čudno dete, rekla je sa čudlivostjom ženska.

— Drugi dan se stane iz postelje, kupi na tjednim sejmu sedem ljet staromu svojemu malomu sinu jedna stara malo vredna kolca, vu nje povije za mota svojega sina i novine prodavajuć vozila ga pred sobom. Darezljive nènike, dobroga srdca bacički kad su vnoči jeden kre drugoga dimo bili išti, višekrat videli jesu malo svoje detešče vozeću s materjom, detešče je sladko spavalo, ili neudužnimi čistimi svojima očima dobrotivnom čudom zgliedavalo se je po tim grešnim svetu. Smilil se jim i Petrek milotno priskrbel si je sebi svakdanašnjega kruha. Več je imal od šparkasse knjigu od preskrbljenih svojih penez i otom si je premišlaval da on bude jedne dečinske tolvajske bande dioničtva društvo nastavit.

— Mater njegova na čisto je puna blaženstva i srdce njezinu na visoko je vužgala sinova dika. Pred susedi se vno-gokrat bila hvalila. Čudno dete je taj Petrek više preskrbi neg mu je njegov otec našel bil.

Nego oni su samo spleći bili migali, najviše jim je taj bil odgovor, da nebude dober konec ovomu. Siromaške žene jma erinskomu srdcu strahovito bolele jesu ove reči nepravličnost sveta je ovo neizmerna zločestoća. Da još sada nespoznaju njenoga sina! Do sad ni se bil našel človek, koj bi Petreka poslaničtvo napravio bil donesul.

— Petrek na ove reči je samo migal sa svojimi očima i vu svoja dečinja kolca želel je idti. Nuter su ga bili deli. Ženska po tihom žalostno počela je njega pred sobom rivati. Nego kad su na najvećši vulični promet bili došli, gde do četiri glavnih putov se skup shaja, zbog jednoga soldackoga paradnoga spreveda na hitroma je velika stiska postala i zaprla je prometa. Vilamoši, kočije i foringaši vsi su postali, človek na človeku se tiskaval, mala dečinja kolca nisu se mogla vugnoti, nit na desno nit na levo. Neposredno poleg kolcih kakti pečina gjegjerno ne odbijenom konjsko repnim kučmom vu tvrdim škrljaku je redar bil stal, mogućnost i zemeljskoga reda suverene stražar, negda negda nekuliko kora-

kov na prvo včini i svojom sabljom, svojom pesnicom nazad porivava na pre idučega puka. Petrek iz polovice okom iz svojih kolcah je na redara bil gledal i na jedenkrat ga bil spoznal. Isti on dragi bači bil je, koj ga tak grdo bil tiral i koj ga zatim vu svoj naručaj bil gori vzel — taj osel — bože sveti, ako ov sada ovdv vu povoju njega spozna.

— Redar iz računanom točnostjom i tihotočom opet sa jednim korakom napre stane i vu prsa sune poleg mali kolcih stojeću siromašku ženu. Žena je malo nazad bila stupila sobom potegnulo kolca, koja vu onim istim hipu na hitroma se jesu prehitila i Petrek kakti jedna klopka je van zletel pred noge redarove.

— Kraj mu je! kričal je.

— Na smrt se zdruzul taj mehkoglavac — mislil je vu sebi prestrašeni redar, i za povoj pograbi ga.

— No imaju me! zakriči sada Petrek — tim vritne sobom jenkrat van skoči iz povoja i množina čuditelov njihovimi nogami izgine. Redar vu ruki držječim praznim povojom iz prvine samo da se ni na kamen obrnul od čudnovitosti, zatim vsemu se bil privičil i vsa je bil iz skusil s človečanskom svojom mirovnostjom, sa cilarostom kletvom zašče si mustače i nazad hiti povoja vu kolce. Jeden čas je žensku bil muštral, onda pako neuljudno, samo to njoj bil rekel.

— Čudno »ščenje« bilo je da bi ga nemalo.

— Ženi razsvetile se jesu oči. Dakle njezin sin je čudno dete Petrek! Službeno se bilo izpoznalo!

— I tak je čutila, da nije živel baddava.

Po Miklos Jenöju.
M. F.

Tabor vu Ažiji.

Porth Arthur je vu japanske ruke opal.

General Stössel, junački branitelj Porth Arthura se je predal japancom. Videl je, da je već sve zabadava i da više krvi prolevati, bi bezdušno delo bilo. Zato je pisal lista Nogi-u japanskomu vojskovodji, da je pripraven vu pogodbu za prek davanje stupiti. Proti je stal Stössel do zadnjega časa, čez deset mesecov se je junačko ponašal, ali vezda nazadnje je previdel da bi zabadav bilo dalje se hrvai.

Vu tom sve brzojavke svedočiju, da je Stössel ruski general pod zadnje dneve previdel, kaj Porth Artura duže nemore držati. Na istočnoj i severnoj strani baštah je već ne mogel Stössel štuke držati jer ako su knjum soldati išti su je japanci sa strašnim strelanjem sve postrelali. To su i japanci dobro znali pak zato su sa štuki tak strašno strelali na Porth Arthur, da, kak novine pišeju, vu varašu nije ostal kamen na kame-nu. Vu špitalah su strašni kip načinile japanske kugle. Gde su granati doli opali, ondi su sve taki na mrtvo deli, A k tomu još ove mrtve nije bilo moči zakopati, kaj je strašnu duhu davalo.

Nazadnje se je počel i glad. Soldatom je već zmenjkala hrana i betežni su samo jedenkrat na tjedan dobili skvarjeno konjsko meso.

Tak se je anda ovoga meseca 1-ga Stössel odlučil, da preda grada japancom. Pozval je skup sve oficere i predložil njim

je, da več vidi, da svako krvi prolevanje nadalje je zabadava. Rekel je da bude grad predal japancom. Na to nije bilo oka med ruskimi oficeri koje puno nebi bilo suzah. Ali zato su jednoglasno odlučili, da grada prek daju. Ali i to su si zrekli, da pogodba sa japanci takova mora biti, kaj ruski oficeri neopadneju vu robstvo, jer drugač [sobom skup pustiju grada vu luft. Zatem je napisal list Stössel ruski generalu japanskomu generalu Nogiu. Ob petoj vuri na večer su išli ruski poslaniki vu japanski tabor sa belimi zastavami. Kak su japanci spazili ruse taki su prestali strelati. Japanski oficeri su išli pred ruske oficere i kad su već blizu došli su se ruski poklonili japancom i povedali svaki svoje ime, a japanci su se odklonili i takajše svoje imena povedali. Sada je jeden ruski officer prek dal lista, kojega je taki trebalo nesti k Nogiu japanskomu generalu. Dok je jeden japanski officer odjahal sa lislom za toga su se drugi japanski i ruski oficeri bratljivo razgovarjali.

Vu pondeljek su se zišli japanski i ruski povereniki, da složiju podobnu zvrhu predanja grada. Pogodbu su već ob 5 vuri po poldan sklopili. Poljeg ove pogodbe je dopušćeno ruskim officerom, da sa svojom sabljom moreju oditi nazad vu Rusku, ali moraju poštenje dati, da se pod sadašnjim taboru više nebudu vojuvali proti japancom. Drugi svi soldati i oružje vu japanske ruke opadneju, Japanski cesar je dal naputu Nogiu da sa Štösselom, kak sa naj vitežkešim soldatom pratljivo naj postupa.

Sa predanjem Porth Arthura se sada oslobodi veliki del japanske vojske i more iti na bojno polje vu Mandžuiju. Japanci budu se trsili Porth Arthur grada taki gori

zazidati i otvrditi. Nekoji japanci veliju da je za Porth Arthur tuliko krvi teklo, kaj je nemoguće već grada pustiti iz japanskih rukah.

Vu Ruskoj su jako nezadovoljni sa predanjem Porth Arthura. Car je zapovedal baltičkoj mornariji, da naj postoji i dalje naj neide. Tak se čuje da rusi hočeju mir sklopiti.

Zbiranje ablegatov.

Ovoga meseca 4-ga je zaključii kralj orsačko spravišće. Poljeg toga bude sada novo zbiranje. Već januara 29-ga se počne zbiranje po celim orsagu i trajalo bude do 4-ga februara. Sve posvud je veliko pripravljanje na zbiranje. Februara 15-ga se već skup zideju novo izebrani ablegati i počne se novo orsačko spravišće.

Gabona árak. — Ciena žitka.

I m.-máza.	I m.-cent.	kor fill.
Buza	Pšenica	18.00—
Zab	Zob	13.00—
Rozs	Hrz	14.00—
Kukoricza uj kendermag	Kuruza nova	14.40—
Árpa	konopljeno seme	24.00—
Fehér bab uj	Ječmen	14.00—
Sárga » »	Gráh beli	20.00—
Vegyes » »	» žuti	17.00—
Lenmag	» zmešan	16.00—
Bükköny	Len	16.00—
Tökmag	Gráhorka	16.00—
	Košćice	20.00—

Hasnovito za povanje živinah!

Iz apoteke Lutzenberške (Lottmerk) već čez ljeta je moći dobiti izvrstne živinske prahе za konje, krave i svinje. Toga praha vu obrok i hranu moramo zmešati. Živine budu vnogo zdraveše, tusteše i jakše od njega. Živina se i lahko prehladiju. Vu takovim slućaju $\frac{1}{3}$ ili $\frac{1}{2}$ pakleca praha zmešamo vu obrok. Cena ovih prahov je, gledeć na njihovu dobrotu jako fal. Pakleci imaju pol kile i jeden paklec za konje ili rog-ću marvu samo 60 fillerov košta. Jeden paklec za svinje samo 50 fillerov košta. Ako 4 paklece pristelate, onda je 20 fillerov treba deti keoj za poštu. Moći je dobiti pri

SCHWARCZ I. apotekaru i pri RABENSTEIN I. štacunararu vu
840 6—10 LUTTENBERGU.

Fischel Fülöp (Strausz Sándor)

könyvnyomdájája Csáktornyán.

A legujabb gyorssajtókkal és diszes új betűkkel van felszerelve.

Elvállal minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat

u. m.: névjegyek, levélfejek, meghívók, eljegy-

zési-, esketési- és gyászjelentéseket, számlák,

körlevelek, hivatalos és magán nyomtatványokat

röpiratokat, műveket stb.

bármely nyelven és kivitelben

a legjutányosabb árak mellett.

Meghívó.

A Csáktornyai tarházak-részvénytársaság 1905. év január hó 23-án délután 2 órakor saját helyiségében

rendkívüli közgyűlést

tart, melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívotnak. Azon részvényesek, kik azon megjelenni óhajtanak, kötelesek részvényeiket a még nem esedékes szelvényekkel együtt a Csáktornyai tarházak-részvénytársaság pénztáránál letenni.

Csáktornya, 1905. január 8.

Az igazgatóság.

859

Tárgy:

Egy felügyelő-bizottsági tag választása.

Köhögés, rekedtség és hurut ellen nincs jobb a

RETHY-féle

pemetefü czukorkánál!

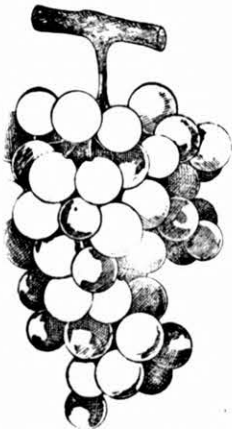
Vásárlásnál azonban vigyázzunk és batározottan **RETHY-féle**t kérjünk, mivel sok haszontalan utánzata van.

☞ I doboz 60 fillér. ☜

Csak **RETHY-féle**t fogadjunk el!

„Milleniumtelep“ Nagyősz.

Legolcsóbb árak!

Legolcsóbb árak!

Szép és tartós szőlője

csak annak lesz, a ki **ingyen** kéri a Magyarország legnagyobb szőlőiskolájának árjegyzékét, amely szőlőiskola állami segéllyel és állami felügyelet alatt létesült.

829 10—20

403 sz 904.

Arverési hirdetmény.

Alutírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX t. cz. 102 § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbíróóság 1899. évi Sp. III. V. 558/3 számú végzése következtében Dr. Hajos Ferencz csáktornyai ügyvéd által képviselt Jalsovecz Margit javára Kovacsics Flórián és társai, dekanovecki lakosok ellen 100 K. s jár. erejéig 1902. évi aug. hó 3-án foganatositott kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 686 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: szarvasmarha, sertések, pajtlák, sertésólak, 2 kukorica kas és 1 szekér nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járásbíróóság 1904. évi V. 438/2. sz. végzése folytán 190 kor. tőkekövetelés, és pedig 300 kor. után 1899. márczius 27-től és 190 K. után ennek 1900. évi február hó 28 napjától járó 8% kamatai és eddig összesen 53 kor. bíróilag már megállapított költségek erejéig a helyszínen Dekánovecen leendő megtartására

1905. évi január hó 10-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitzítetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbit ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az előlvezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árvesés az 1881. évi LX t. cz. 120 §. értelmében ez k javára is elrendelhetik.

Kelt Perlakon, 1903. decz. 27. 858

5924 lk. 904.

860

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. bíróóság, mint tkv. hatóság közhírré teszi, hogy a királyi kincstár végrehajlatónak Mihálicz Márton domasinecki lakos elleni végrehajtási ügyében 653 kor. 48 f. tőke, ennek 1884. évi márczius hó 15 napjától járó 5% kamatai 3 kor. 30 fill. eszményi bélyeg árverési kérvényi költség behajtása végett a nagykanizsai kir. törvényesék a perlaki kir. járásbíróóság területén fekvő Domasinecz községi 1057 sztkvben felvett 229/a hrsz. Ház 81 sz. a. udvar és kert, 911/b hrsz. szántó Szternicze, 167/b hrsz. szántó Glariera és 1635/a/2 hrsz. szántó Trate együttesen 1310 kor., a damasinecki 1068 sztkvben foglalt 2280 hrsz. szántó Pásnik 31 kor., a domasinecki 1068 sztkvben foglalt 1137/a hrsz. szántó Predol 87 kor., a domasinecki 1069 sztkvben foglalt 522/a hrsz. szántó Gorennyák 114 kor., a domasinecki 1069 sztkvben 1785 hrsz. rét berebisne 97 kor., a domasinecki 1409 sztkvben 1083/b hrsz. szántó Grdisese 135 kor., a domasinecki 1070 sztkvben 2206 hrsz. szántó Preszeke 50 kor., a domasinecki 1124 sztkvben 728/b hrsz. szántó Duge Nyive 174 kor., a mursesáki 1379 sztkvben 778/a hrsz. rét 81 kor., a mursesáki 1371 sztkvben 102 hrsz. rét 91 kor. kikiáltási árban, mint becsárban az

1905. évi február hó 20. napján d. e. 10 órakor Domasinecz községhezánál a zalaegerszegi m. kir. Pénzügyigazgató vagy helyettese közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog. Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a lenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni kötelesek. Perlakon, 1904. évi december hó 3.

Fuchsol méregmentes szer **rovar, patkány és egér** kiirtására. Csáktornyan kapható:

834 7—12

TODOR R. UTÓDÁNÁL ezégtul. Kraschovetz József.

1971.

1904.

HIRDETMEY.

Perlak nagyközség előljárósa részéről, közhírré tétetik, hogy a község tulajdonát képező

nagyvendéglő s tartozékai

1905. évi január hó 16-ik napján délelőtt 9 órakor a községi ház tanácstermében 6 évre berbe fog kiadatni.

A feltételek a jegyzői irodában, a hivatalos óra alatt megtekinthetők.

Perlakon, 1904. december hó 27-én.

856 2—2

Zala József
jegyző.

Glavina András
bíró.

Ki szereti

a gyöngéd, tiszta arcot, a puha sima arczbőrt és üde rózsás arczsint?

Az mossa magát naponta a híres, orvosi-lag jonak talált

**Bergmann-féle
LILIOMTEJSZAPPANNAL**

(Védjegy: 2 bányász.)

Bergmann & Co. Dresden és Teschen a/E. gyárából.

Kapható Csáktornyan **Stráhia Testvérek** fűszerkereskedésében.

Darabja 80 fillér.

821 11-30

Szélhajtó és fájdalomcsillapító

hódanycsöppök

étvágygerjesztő és az emésztést előmozdító házszer.

833 7-24

Egy üveg ára 1 korona.

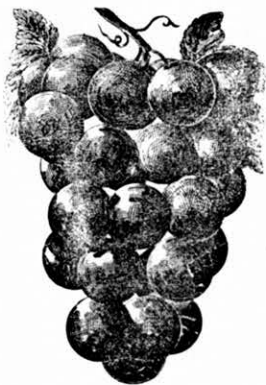
2 üvegnél kevesebb (2 kor. 50 fill. utánvét) postán nem küldetik. Kapható:

Bittner Gyula gyógyszerüzében
Gloggnitz (Alsó-Ausztria.)

Legolcsóbb és legjobb szőlőoltványok.

Kitűnő forradás!

Kitűnő forradás!

Kitűnő forradás!

Kitűnő forradás!

Riparia portulison Rizing, Furmint, Rakszölő, Kövidinka, Szlankamenka, Burgundi, Kadarka, Muskotájok, chassák 851 4-5 stb. stb. fajokból.

RENARD JÁNOS-nál, Nagyósz (Torontálmege).

Árjegyzék ingyen.

5160 tk.

1904.

Hirdetmény.

Drávavásárhely község telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. évi XXIX. és 1889. évi XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t. cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t.-cz.-ben szabályozott eljárás a telekbejegyzőkönvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cz. 15. és 17. §-ai alapján, ide értve e §-oknak az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-ban és az 1891. évi XVI. t.-cz. 15. §-a a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 7. §-a és az 1891. évi XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. XXIX. t.-cz. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják e végből törlési keresetüket hat hónap alatt vagyis 1905. évi július hó 5-ig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset, annak a harmadik személynek — a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2. hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t.-cz. 16. és 18. §-ainak esetében — ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §-ban foglalt kiegészítéseit is a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1905. évi július hó 5-ig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vételű nem fog.

3. hogy mindazok, a kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönbön azok, akik az 1. és 2-ik pontban körülírt esetekben kívül az 1892. XXIX. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat, bármely irányban sértve vélik — ide értve azokat is, kik a tulajdonjog arányának az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1905. évi július hó 5. napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmúltja után, az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvényi rendes utján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adnak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszerűen egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a tkvi hatóságnál átvehetik.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Csáktornya, 1904. évi december hó 15-én.

Kollarits,
kir. albiró.

852 3-3

Védjegy: „Horgony”.

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

pótleka

egy régióknak bizonyított házszer, mely már több mint 35 év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyított közvényreel csuszánál és meghűléseknel bedorzosolásképpen használt.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevasárláskor óvatossággal legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, a mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzékkel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben 80 fillér, 1 kor. 40 f. és 2 korona és ügyszólván minden gyógyszerüzében kapható. — Forrást: Torók József gyógyszerésznel, Budapest.

Richter gyógyszerüzében az „Árany orozslánhoz”, Prágában, Elisabethstrasse 5. neu.

Minden napl szétküldés.

BRAZAY KALMAN
SŐSBORSZESZ
KESZITMENYE.

NAGY ÜVEG ÁRA - 2 KOR
KIS ÜVEG ÁRA - 1 KOR

Használati utasítás minden üveghez mellékelve van.

630 52-52

782 15-26

A vidéken lakó családoknak

mellőzhetetlen

a higienikus és teljesen szagtalan
csász. és kir. szabadalmazott

szobakloset,

mely mint elegáns butordarab, bármilyen lakásban elhelyezhető.

Betentető kocsik

Hyg. köpöseszek

Bidettek és irrigátorok

„Nesdó- és fürdőkádak.

Arnyezéket ingyen és bérmentve küld

GUTTMANN L.
closet-gyár

Budapest, IV., Városház-utca 2. szám
(Kossuth Lajos-utca sarkán.)

Magyar Regényírók

Megjelent az első sorozat. Tartalma:
 Csiky Gergely: Az Atlasz család. Illusztrálta *Nagy Sándor*.
 B. Kemény Zsigmond: A rajongók. Két köt. Illusztr. *R. Hirsch Nelli*.
 Pálffy Albert: Esztike kisasszony professzora. Illusztr. *Márk Lajos*.
 Vádnai Károly: A kis tündér. Illusztrálta *Nagy Sándor*.

A legértékesebb magyar regények

egyöntetű képes kiadása hatvan kötetben.

Szerkeszti

MIKSZÁTH KÁLMÁN

a ki a nagy vállalat eszméjét kidolgozta és a kötetek elé megírja az írók jellemrajzát.

A nagy magyar elbeszélő méltatja a magyar elbeszélő irodalom jeleseit.

A bevezetések sorozata együtt a magyar regényirodalom kész története.

A gyűjtemény 34 író 54 munkáját – a magyar irodalom ötvennégy kiváló alkotását – öleli fel.

AZ ÍRÓK NÉVSORA	Baksay Sándor	Dóczi Lajos	Iványi Ödön	Nagy Ignác	Tolnai Lajos	AZ ÍRÓK NÉVSORA
	Beniczky Bajza Lenke	B. Eötvös József	Jókai Mór	Pálffy Albert	Vádnai Károly	
	Beöthy László	Fáy András	B. Jósika Miklós	B. Podmaniczky Frigyes	Vas Gereben	
	Beöthy Zsolt	Gaal József	Justh Zsigmond	Pulszky Ferencz	Verseygy Ferencz	
	Bródy Sándor	Gárdonyi Géza	B. Kemény Zsigmond	Rákosi Jenő	Werner Gyula	
	Csiky Gergely	Gyulai Pál	Kuthy Lajos	Rákosi Viktor	Wohl Stefanie	
	Degré Alajos	Herczeg Ferencz	Mikszáth Kálmán	Toldy István		

Minden kötet egy-egy kiváló magyar festőművész illusztrációival.

Mindössze ezer illusztráció külön diszes műmellékletek formájában.

Tiszta, szép metszésű, könnyen olvasható betűk. Finom, famentes papiros.

Diszkrét izlésű, diszes bekötési tábla.

MEGRENDÉLŐ-JEGY.

A _____ czégtől
 ezennel megrendelem a
«MAGYAR REGÉNYÍRÓK»
 című gyűjteményes vállalat hatvan kötetét, vászonkötésben 300 koronáért:
 a) négy koronás havi részletfizetés mellett,
 b) félévenkénti fizetendő 25 korona utánvétel mellett.
 A nem kívánt módokat törlendő.
 Tudomásul veszem, hogy a fenti műből 1904 szeptember hótól kezdve félévenként egy-egy 5 kötetből álló sorozat jelenik meg. A részletek az első szállítástól kezdve minden hó 1-én a fenti cégnél _____ fizetendők be mindaddig, míg a mű teljes vételére kiegyenlítő nincs. A részletek be nem tartása esetén a részletfizetési kedvezmény megszűnik és a teljes vételre esedékesek válnak. Az első részlet utánveendő.
 Szóbeli megállapodások érvénytelenek.
 Lakbely és kötet: _____
 •Név és cím: _____

A „Magyar Regényírók”

minden művelt magyar uri család örökbecsű könyvtára. A hatvan kötet félévenként öt kötetes sorozatokban jelenik meg. Az első öt kötet most hagyta el a sajtót.

A 60 kötet ára előkelő kötésben 300 kor. Törleszthető havi 4 koronás részletekben is. Megrendelhető a mellékelt rendelő-jegy felhasználásával bármely könyvkereskedés útján. — Részletes prospektust kívánatra készséggel küld a kiadó intézet

Franklin-Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.